

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 17.02.2005
COM(2005) 50 końcowy

**SPRAWOZDANIE KOMISJI
DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

w sprawie funkcjonowania wspólnej organizacji rynku bananów

SPIS TREŚCI

Wstęp	3
1. struktura i realizacja działań CMO w sektorze bananów	3
1.1. Organizacje producentów	3
1.2. Pomoc wyrównawcza	4
1.3. Środki strukturalne	5
1.4. Handel z państwami trzecimi	5
1.4.1. System przywozu (UE-15)	5
1.4.2. Wykorzystywanie pozwoleń i podmioty gospodarcze w 15 państwach UE	6
1.4.3. Środki przejściowe związane z rozszerzeniem (UE-10)	7
1.4.4. Negocjacje w ramach art. XXIV.6 i XXVIII GATT	7
2. Specjalne ramy pomocy dla tradycyjnych dostawców bananów z AKP	7
3. Tendencje rynkowe	8
3.1. Podaż na rynku Wspólnoty	8
3.1.1. Produkcja UE	8
3.1.2. Przywóz UE	8
3.1.3. Ceny	9

WSTĘP

Artykuł 32 rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów¹ stanowi, że najpóźniej w dniu 31 grudnia 2004 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania wspólnej organizacji rynku bananów (CMO). Niniejsze sprawozdanie na temat stanu faktycznego przedstawia przegląd funkcjonowania wspólnej organizacji rynku bananów (CMO) od roku 1999.

Pogłębiona ocena realizacji działań CMO od roku 1993 jest obecnie w toku i powinna być zakończona w drugim kwartale 2005 r. W tym samym czasie Komisja rozpoczęła negocjacje na mocy art. XXVIII GATT w celu wprowadzenia, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2006 r., systemu „wyłącznie taryfowego” w odniesieniu do przywozu bananów.

Na podstawie wyników oceny Komisja przeprowadzi pogłębioną debatę wraz z partnerami instytucjonalnymi, gospodarczymi i społecznymi nad ewentualną poprawą funkcjonowania CMO. Po odbyciu tej debaty stosowne wnioski mogłyby zostać przedłożone Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

1. STRUKTURA I REALIZACJA DZIAŁAŃ CMO W SEKTORZE BANANÓW

Wspólna organizacja rynku bananów została ustanowiona rozporządzeniem Rady (EWG) nr 404/93² przyjętym dnia 13 lutego 1993 r. w ramach utworzenia jednolitego rynku. Obejmuje ona wspólne normy jakości i normy handlowe, organizacje producentów, system pomocy dla producentów ze Wspólnoty i handel z państwami trzecimi. Z biegiem lat wspólna organizacja rynku (CMO) bananów była poddawana wielu zmianom, w szczególności w latach 1998 i 2001, które głównie dotyczyły systemu przywozu.

1.1. Organizacje producentów

21 istniejących organizacji producentów, w których skład wchodzi wszyscy producenci bananów we Wspólnocie, podzielonych jest następująco:

Wyspy Kanaryjskie	5
Gwadelupa	2
Martynika	4
Madera	2
Azory	5
Algarve	1
Kreta	1
Lakonia	1
[Cypr	jedna organizacja ma być utworzona].

Minimalna wielkość organizacji, wyrażona w liczbie producentów i ilości bananów wprowadzanych do obrotu, zależy od struktury produkcji w regionie produkcji bananów.

¹ Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1. Artykuł zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1637/98 (Dz.U. L 120 z 28.7.1998, str. 28).

² Dz. U. L 47, z 25.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Traktatem o Przystąpieniu z roku 2003.

1.2. Pomoc wyrównawcza

Pomoc wyrównawcza obliczana jest na podstawie różnicy między:

- „zryczałtowanym dochodem referencyjnym” w odniesieniu do bananów produkowanych i wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie, a
- „średnim dochodem z produkcji” w odniesieniu do bananów produkowanych i wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie, otrzymywanym na rynku Wspólnoty w trakcie każdego roku.

Pierwotny zryczałtowany dochód referencyjny został określony na etapie pobrania z pakowalni, na podstawie informacji o cenach średnich odnotowanych w roku 1991. Następnie wzrósł on o 5% w roku 1999 w wyniku spotkania Rady Ministrów Rolnictwa w czerwcu 1998 r. Obecny poziom wynosi 64,03 EUR na 100 kilogramów.

Maksymalna ilość bananów ze Wspólnoty kwalifikowalna w ramach systemu pomocy wyrównawczej została ustalona na 867 500 ton. Maksymalna ilość dzieli się następująco dla każdego regionu produkcyjnego we Wspólnocie:

Wyspy Kanaryjskie	420 000 t
Gwadelupa	150 000 t
Martynika	219 000 t
Madera, Azory i Algarve	50 000 t
Kreta i Lakonia	15 000 t
Cypr	13 500 t.

W roku 2001 Rada wprowadziła przepis³ upoważniający Państwa Członkowskie do nieprzyznawania pomocy wyrównawczej dla produkcji bananów otrzymywanych z nowych plantacji. Przepis ten może być stosowany w sytuacji, gdy Państwo Członkowskie uważa, że istnieje ryzyko dla trwałego rozwoju obszarów produkcji, w szczególności dla ochrony środowiska, ochrony gruntów i charakterystycznych elementów krajobrazu. Decyzja Komisji z dnia 31 maja 2002 r.⁴ umożliwiła Hiszpanii wprowadzenie środka tymczasowego wykluczającego z pomocy wyrównawczej produkty wprowadzane do obrotu pochodzące z nowych plantacji bananów założonych w dniu 1 czerwca 2002 r. lub po tej dacie.

Suma wydatków budżetowych UE z tytułu pomocy wyrównawczej zależna jest od ewolucji cen rynkowych otrzymywanych przez producentów wspólnotowych, oraz od ilości produktów wprowadzanych do obrotu w trakcie danego roku. Na okres 1999–2003 średnia roczna suma tych wydatków wynosi 249 milionów EUR

Pomoc uzupełniająca została przyznana regionom produkcyjnym, których średni dochód z produkcji był niższy o co najmniej 10% od średniego dochodu wspólnotowego. Zasadniczo, w celu zachęcenia producentów wspólnotowych do przyjęcia podejścia rynkowego, kwota przyznanej pomocy uzupełniającej jest odwrotnie proporcjonalna do różnicy między ceną regionalną a ceną wspólnotową.

Szczegółowa ocena funkcjonowania oraz efektywności pod względem kosztów systemu pomocy wewnętrznej, łącznie z ewentualnymi problemami z jego stosowaniem, będzie dokonana w ramach będącej obecnie w toku oceny CMO.

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2857/2001 (Dz.U. L 345 z 19.12.2001, str. 13).

⁴ Decyzja Komisji C(2002) 2029 (Dz.U. L 148 z 6.6.2002, str. 28).

Szczegółowe dane dotyczące kwot „podstawowej” pomocy wyrównawczej oraz pomocy uzupełniającej, jak też i wydatków budżetowych na okres 1999–2003, znajdują się w załączniku 1.

1.3. Środki strukturalne

Producenci bananów mogą również korzystać z pomocy strukturalnej w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich, które zasadniczo stosują się do różnych produktów i są finansowane poprzez EFOGR. Podstawą prawną tej pomocy jest rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999⁵.

Trzy rodzaje środków rozwoju obszarów wiejskich mają zastosowanie do bananów: inwestycje w gospodarstwa, działania zmierzające do poprawy przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rolnych oraz środki rolno-środowiskowe. Takie środki zostały włączone do programów operacyjnych regionów produkcyjnych. Bieżąca ocena umożliwi w szczególności analizę synergii pomiędzy różnymi instrumentami pomocy wspólnotowej dla sektora bananów.

1.4. Handel z państwami trzecimi

1.4.1. System przywozu (UE-15)

W roku 1998 i w roku 2001 system przywozu przeszedł dwie ważne zmiany.

Reforma w roku 1998 została wprowadzona rozporządzeniem Rady (WE) nr 1637/98 z dnia 28 lipca 1998 r.⁶ i wykonana rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2362/98 z dnia 28 października 1998 r.⁷. Zmieniony system wszedł w życie dnia 1 stycznia 1999 r. Zaniechano podziału podmiotów gospodarczych na podstawie kategorii i funkcji na rzecz jednego podziału na „tradycyjne podmioty gospodarcze” i „nowe podmioty gospodarcze”. Nowe podmioty mają dostęp do większej części kontyngentów taryfowych niż wcześniej – 8% zamiast początkowych 3,5%. Kwoty przyznane „tradycyjnym podmiotom gospodarczym” zostały ustanowione na podstawie ostatnio zanotowanego „faktycznego przywozu”, to znaczy dopuszczenia do swobodnego obrotu i płatności należności przywozowej. Pozwolenia mogły być wykorzystywane do przywozu zarówno bananów ze strefy dolara, jak i bananów z AKP (zasada „wspólnego garnka”).

W styczniu 2001 r., Rada zdecydowała, że wyłącznie taryfowy system przywozu powinien zostać wprowadzony najpóźniej do stycznia 2006 r.⁸ Zgodnie z umowami podpisanymi między UE i odpowiednio ze Stanami Zjednoczonymi i Ekwadorem w kwietniu 2001 r. tymczasowy system pozwoleń na przywóz obowiązuje od dnia 1 lipca 2001 r. Odstępstwa od art. I i XIII GATT przyznane w listopadzie 2001 r. umożliwiły zarezerwowanie kontyngentu C (750 000 ton) dla państw AKP, i zastosowanie zerowej stawki celnej w odniesieniu do bananów z AKP przywożonych w ramach trzech kontyngentów taryfowych A/B i C. W tym celu wspólna organizacja rynków została zmieniona rozporządzeniami (WE) nr 216/2001 z dnia 25 stycznia

⁵ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 583/2004 (Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 1).

⁶ Dz.U. L 120 z 28.7.1998, str. 28.

⁷ Dz.U. L 293, z 31.10.2004, str. 32. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1632/2000 (Dz.U. L 187 z 26.7.2000, str. 27).

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 216/2001 w Dz.U. L 31 z 2.2.2001, str. 2.

2001 r. i (WE) nr 2587/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.⁹ Przepisy wykonawcze zostały przyjęte rozporządzeniem Komisji (WE) nr 896/2001 z dnia 7 maja 2001 r.¹⁰

Stosuje się następujące trzy kontyngenty taryfowe:

- Kontyngent A: 2 200 000 ton – opłata celna w wysokości 75 EUR za tonę (zerowa stawka celna dla bananów z AKP),
- Kontyngent B (autonomiczny kontyngent taryfowy): 453 000 ton – opłata celna w wysokości 75 EUR za tonę (zerowa stawka celna dla bananów z AKP),
- Kontyngent C: 750 000 ton – opłata celna w wysokości 0 EUR za tonę (zarezerwowana dla bananów z AKP).

Kontyngenty A i B są otwarte dla bananów jakiegokolwiek pochodzenia, a kontyngent C rezerwuje się dla państw AKP. Przywóz bananów poza kontyngentami podlega opłacie celnej w wysokości 680 EUR za tonę, podczas gdy banany z AKP korzystają z preferencyjnej taryfy celnej w wysokości 300 EUR za tonę.

83% ilości produktów dostępnych w ramach kontyngentów A i B jest przydzielana „tradycyjnym podmiotom gospodarczym”, a 17% „nietradycyjnym podmiotom gospodarczym”. W przypadku kontyngentu C wspomniane stawki wynoszą odpowiednio 89% i 11%.

System pozwoleń na przywóz przyznawanych tradycyjnym podmiotom gospodarczym funkcjonuje na podstawie historycznych danych referencyjnych. Ilość referencyjna dla każdego tradycyjnego podmiotu gospodarczego jest obliczana na podstawie średniej jego pierwotnego przywozu w latach 1994, 1995 i 1996, który został zaksięgowany na rok 1998. W celu aktualizacji tych danych, ilości referencyjne dla tradycyjnych podmiotów gospodarczych w latach 2004 i 2005 obliczane są na podstawie wykorzystania pozwoleń na przywóz odpowiednio w latach 2002 i 2003.

1.4.2. Wykorzystywanie pozwoleń i podmioty gospodarcze w 15 państwach UE

Przywóz bananów do Wspólnoty odbywa się na podstawie pozwoleń na przywóz wydawanych przez Państwa Członkowskie na wniosek zarejestrowanych podmiotów gospodarczych. Pozwolenia są ważne w całej Wspólnocie.

Między styczniem 1999 r. a czerwcem 2001 r. pozwolenia stosujące się do bananów ze strefy dolara zostały wykorzystane praktycznie w całości. Jednakże pozwolenia w odniesieniu do bananów pochodzących od tradycyjnych dostawców z AKP¹¹ nie zostały w pełni wykorzystane. W roku 1999 tradycyjne podmioty gospodarcze wykorzystywały 88% pozwoleń, które zostały im udostępnione, podczas gdy nowe podmioty gospodarcze tylko 36%. W roku 2000 wielkości te wynosiły odpowiednio 84% i 46%. W tym samym okresie zarejestrowano 625 tradycyjnych podmiotów gospodarczych, podczas gdy liczba nowych podmiotów gospodarczych stale wzrastała w trakcie drugiej połowy roku 2001 do 1383.

W roku 2001, który był rokiem przejściowym, pozwolenia zostały w pełni wykorzystane w przypadku kontyngentów A i B. W przypadku kontyngentu C wykorzystano 86,6% pozwoleń. Postęp dokonał się w następnych latach. W roku 2002 wykorzystano wszystkie pozwolenia w

⁹ Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 13.

¹⁰ Dz.U. L 126 z 8.5.2001, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 838/2004 (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 52).

¹¹ 12 państw AKP: Belize, Kamerun, Wyspy Zielonego Przylądka, Wybrzeże Kości Słoniowej, Dominika, Grenada, Jamajka, Madagaskar, Somalia, St. Lucia, St. Vincent, Surinam.

przypadku kontyngentów A i B oraz 95% pozwoleń w przypadku kontyngentu C. W roku 2003 wszystkie kontyngenty zostały wykorzystane w 100%.

W okresie od lipca 2001 r. do roku 2003 liczba tradycyjnych podmiotów gospodarczych pozostała względnie stała, i wynosiła 174 tradycyjnych podmiotów gospodarczych w roku 2003 (odpowiednio 147 podmiotów w przypadku kontyngentów A i B oraz 26 w przypadku kontyngentu C).

W tym samym okresie liczba nietradycyjnych podmiotów gospodarczych, w szczególności tych z kontyngentu C, stale wzrastała. Liczba nietradycyjnych podmiotów gospodarczych w przypadku kontyngentów A i B wzrosła ze 188 w drugiej połowie roku 2001 do 220 w roku 2003. W przypadku kontyngentu C liczba ta wzrosła z 37 do 79.

1.4.3. Środki przejściowe związane z rozszerzeniem (UE-10)

Na okres od 1 maja do 31 grudnia 2004 r. ustalono dodatkową ilość 300 000 ton w odniesieniu do przywozu bananów do nowych Państw Członkowskich¹². Na rok 2005 dodatkowa ilość wynosi 460 000 ton¹³.

Dodatkowa ilość została ustalona tymczasowo. Jest ona zarządzana odrębnie przy użyciu tych samych mechanizmów i instrumentów jak w przypadku kontyngentów taryfowych A, B i C. Nie powinna ona w niczym przesądzać o wynikach negocjacji WTO i mogłaby zostać zwiększona, jeśli popyt by to uzasadniał.

1.4.4. Negocjacje w ramach art. XXIV.6 i XXVIII GATT

W dniu 19 stycznia 2004 r. WE powiadomiła WTO o wycofaniu harmonogramu WE, wycofaniu harmonogramów nowych Państw Członkowskich, oraz o tymczasowym stosowaniu harmonogramu WE w odniesieniu do WE-25 w oczekiwaniu na zakończenie negocjacji dotyczących wyrównań, a także o gotowości do negocjacji w sprawie wyrównań w ramach art. XXIV.6 GATT. W dniu 22 marca 2004 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji z partnerami handlowymi Wspólnoty w ramach art. XXIV.6 GATT.

W dniu 4 czerwca 2004 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji w ramach art. XXVIII GATT. W dniu 15 lipca 2004 r. Komisja powiadomiła WTO o swoim zamiarze dotyczącym zmiany wiążących informacji taryfowych dotyczących bananów w wykazie Wspólnoty załączonym do GATT. Negocjacje rozpoczęły się w listopadzie.

2. SPECJALNE RAMY POMOCY DLA TRADYCYJNYCH DOSTAWCÓW BANANÓW Z AKP

Aby sprostać problemom konkurencyjności, WE wprowadziła specjalne ramy pomocy (SFA) dla tradycyjnych dostawców bananów z AKP. Utworzone w roku 1999 rozporządzeniem (WE) nr 856/1999¹⁴ z dnia 22 kwietnia 1999 r. specjalne ramy pomocy mają na celu wesprzeć tradycyjnych dostawców bananów z AKP w dostosowaniu się do warunków rynkowych. Przyznane fundusze umożliwiają państwom beneficjentom wzmocnienie konkurencyjności ich sektorów bananów, oraz pomagają w dywersyfikacji w razie gdy ta konkurencyjność nie może być stale poprawiana.

¹² Rozporządzenie Komisji (WE) nr 838/2004 (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 52).

¹³ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1892/2004 (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 50).

¹⁴ Dz.U. L 108 z 27.4.1999, str. 2.

W latach 1999–2003 państwom beneficjentom przydzielono całkowitą kwotę 216,18 milionów EUR. Największym beneficjentem są Wyspy Zawietrzne¹⁵, które w tym okresie otrzymały 51% funduszy.

Komisja regularnie przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania w sprawie wdrażania specjalnych ram pomocy.

3. TENDENCJE RYNKOWE

3.1. Podaż na rynku Wspólnoty

Odpowiednie rysunki znajdują się w załączniku 2.

3.1.1. Produkcja UE

W roku 2003 całkowita produkcja 15 państw UE wynosiła 754 000 ton, co odpowiada około 1% produkcji światowej (rysunek 2, załącznik 2).

W latach 1999–2003 produkcja 15 państw UE oscylowała wokół poziomu 750 000 ton i ogólnie wzrosła o 3,5%. W tym okresie rozwój produkcji różnił się w poszczególnych Państwach Członkowskich (rysunek 3, załącznik 2).

3.1.2. Przywóz UE

Rynek 15 państw UE przyjmuje 4 miliony ton bananów rocznie, a ilość ta wahała się i ogólnie wzrosła o 5% w latach 1999–2003. Przywóz do 15 państw UE wynosi około 82% bananów spożywanych na ich rynku, czyli 3,4 milionów ton (w roku 2003). Na ilość tą składa się 63% „bananów ze strefy dolara” pochodzących z Ameryki Łacińskiej, i 19% bananów pochodzących z państw AKP. Pozostałe 18% udziałów w rynku stanowią banany pochodzące ze Wspólnoty (rysunek 1, załącznik 2).

Na przestrzeni lat odpowiednie udziały z trzech kategorii bananów różnego pochodzenia na rynku UE były względnie stałe, ale mimo że łączne ilości niewiele się zmieniają, to struktura przywozu zmienia się w odniesieniu do „bananów ze strefy dolara”, a zwłaszcza bananów rysunek AKP (rysunek 6, załącznik 2).

Spośród dostawców „bananów ze strefy dolara” dominacja czterech największych eksporterów: Ekwadoru, Kostaryki, Kolumbii i Panamy, była zawsze wyraźna (97% całkowitego przywozu bananów ze strefy dolara), podczas gdy udział pozostałych dostawców był znacznie mniejszy (rysunki 4 i 7, załącznik 2).

Przywóz UE z państw AKP zmieniał się znacznie w zależności od dostawcy. Przywóz UE z Karaibów zmniejszył się o 9,6% w latach 1999–2003 i stanowi obecnie 36,8% całkowitego przywozu z państw AKP. Ten spadek jest szczególnie znaczący w przypadku Wysp Zawietrznych, skąd wywóz do UE spadł o 51,1%. Z drugiej strony w tym samym okresie Republika Dominikany zwiększyła swój wywóz do UE o 159%, co stanowi obecnie 14% całkowitego przywozu z państw AKP (wobec 6% w roku 1999). Udział państw afrykańskich AKP, w szczególności Kamerunu, wzrósł o 83% na przestrzeni lat 1999–2003, i stanowi obecnie 37% całkowitego przywozu z państw AKP (rysunki 5 i 8, załącznik 2).

¹⁵ Dominika, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny.

Spośród **10 nowych Państw Członkowskich**, które przystąpiły do UE w maju 2004 r. Polska jest głównym importerem. W roku 2003 98% bananów przywożonych do nowych Państw Członkowskich było „bananami ze strefy dolara”. Największy udział w rynku posiada Ekwador (49%), a następnie Kolumbia (21%), Panama (13%) i Kostaryka (12%). Bananów pochodzących z Karaibów praktycznie nie ma na rynku. Udział bananów z państw afrykańskich AKP wynosi 2% (rysunek 9, załącznik 2).

3.1.3. *Ceny*

3.1.3.1. Ceny zielonych bananów

Ceny importowe CIF bananów wzrosły o 8% w latach 1999–2003, a w roku 2003 osiągnęły one średni poziom (banany z AKP i banany ze strefy dolara) 598 EUR za tonę (rysunki 10, 11, 12 i 13, załącznik 2).

3.1.3.2. Ceny żółtych bananów

Ceny hurtowe żółtych bananów na rynku UE wahały się na przestrzeni lat. W latach 1999–2003 osiągnęły one średni poziom 808 EUR za tonę (rysunki 14 i 15, załącznik 2).

Różnica między ceną CIF a ceną hurtową bananów w latach 1999–2003 wynosiła średnio 28% w odniesieniu do bananów z AKP i 55% w odniesieniu do bananów ze strefy dolara.

ANNEX I

Evolution of compensatory aid

(Quantities expressed in tonnes; value in EUR/t)

	PORTUGAL	FRANCE		SPAIN	GREECE	EU AVERAGE WEIGHTED	Evolution in relation to previous year	
		MARTINIQUE	GUADELOUPE					
1999	<i>Quantity</i>	21.770	258.501	83.508	362.188	3.336	729.304	
Price at ex-packing shed stage (1)	277	284	231	415	516	343		
Aid	297	297	297	297	297	297		
Supplementary aid	49,9	29,9	84,5	-	-	22		
Total aid (2)	347	327	381	297	297	319		
Total (1) + (2)	624	610	612	712	813	662		
2000	<i>Quantity</i>	22.461	271.269	87.592	397.578	3.275	782.175	+7,2%
Price at ex-packing shed stage (1)	213	234	215	283	473	257		-25,0%
Aid	383	383	383	383	383	383		+29,0%
Supplementary aid	33,2	-	19,1	-	-	3		
Total aid (2)	416	383	402	383	383	386		
Total (1) + (2)	629	617	617	666	856	643		
2001	<i>Quantity</i>	20.682	233.716	89.042	420.919	2.909	767.268	-1,9%
Price at ex-packing shed stage (1)	250	358	364	359	487	357		+38,6%
Aid	284	284	284	284	284	284		-25,9%
Supplementary aid	80	-	-	-	-	2		
Total aid (2)	364	284	284	284	284	286		
Total (1) + (2)	614	642	648	642	770	642		
2002	<i>Quantity</i>	21.903	263.880	95.063	407.343	2.433	790.622	+3,0%
Price at ex-packing shed stage (1)	315	253	227	417	458	337		-5,5%
Aid	303	303	303	303	303	303		+6,9%
Supplementary aid	-	33	46	-	-	17		
Total aid (2)	303	337	349	303	303	320		
Total (1) + (2)	618	590	576	720	761	657		
2003	<i>Quantity</i>	21.382	243.706	85.517	400.941	2.670	754.216	-4,6%
Price at ex-packing shed stage (1)	321	207	209	460	447	346		+2,6%
Aid	295	295	295	295	295	295		-2,9%
Supplementary aid	-	52	52	-	-	23		
Total aid (2)	295	347	346	295	295	317		
Total (1) + (2)	615	554	555	754	742	663		

Budgetary cost of compensatory aid per commercial year

1999	232	Mio EUR
2000	302	Mio EUR
2001	219	Mio EUR
2002	253	Mio EUR
2003	239	Mio EUR

Source: Member state communications

ANNEX 2

